

CARTA DE JOAN ROIG A SALVADOR MONPAR

Ocata, 14 abril 1936

Sr. Salvador Monpar:

Amic: suposo i desitjo que, quan rebis aquesta carta, et trobis amb perfecta salut, com tots nosaltres (g. a D.).

No t'he pogut escriure abans perquè estic molt enfeinat, i per això aprofito la diada d'avui per a escriure't.

Desitjo, també, que la vida de soldat et provi molt suposant que el servei sempre porta les seves incomoditats i malestars, un dels pitjors el d'haver d'estar lluny de les persones que estimes i dels amics del Masnou. Des totes maneres has tingut una gran sort al poder anar a Maó, perquè, suposo que als fejecistes hi hauràs trobat una bona amistat, que et farà més alegre l'estada. Els d'aquíensem molt en tu. El grup va molt bé: hi ha molt d'entusiasme. Ja ha sortit el núm. 1 del nostre periòdic, que no t'envio perquè no el deixarien entrar al quarter; si quan escrius ens dius una direcció d'un conegut, al que poguem enviar, perquè després l'enviarem.

Ja suposo que fas bondat de la bona, perquè de xicots com tu no se'n pot dubtar i encara que la vida de servei està molt plena de perills perquè hi ha molt males companyies, i molt mals companys, estic convençut que en tu no hauran pogut res. Al contrari, el bon exemple que donaves aquí a Masnou, també el deus donar aquí a Maó. Fent el servei es pot fer molt de bé i molt d'apostolat, amb molts companys que segurament no han sentit a parlar mai de religió, i això tu ho saps fer molt bé.

També suposo que et deuen donar temps de practicar els deures religiosos els diumenges. Aprofita-ho i fes-ne aprofitar als altres.

Aquí fa un temps esplèndid: avui mateix és un dia de sol que sembla que ja sigui estiu. I ara, com que me n'haig d'anar a fer reunió general amb els avantguardistes, acabo la carta. M'han donat molts records per tu els rvs. consiliaris, l'Agustí Rosés, i altres fejecistes i els de casa teva. Rep una abraçada del teu amic que no t'oblida i et té present en les seves oracions.

Joan Roig